

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 98. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm5241.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 20.

- 1 *Esau* var en Skytte vild,
Og *Jakob* en stille Hyrde,
Skytten var gram, men Hyrden mild,
Og Lammet er lettest Byrde.
- 2 Før de blev født, det var Guds Ord,
"Den Større er dog den Mindre,"
99Aldrig det findes skal paa Jord,
At Nogen kan Gud forhindre.
- 3 Ordet udgik af Seer-Mund,
Det vidste Forældre begge,
Kød dog immer, ved Aandens Blund,
Ophøier sin Kiæledægge.
- 4 *Isak*, han var en gammel Mand,
Med Synet og svækkes Sindet,
Vildbrad er sødt for Lækkertand,
Af Skytten han var forblindet.
- 5 Skytten sin Førstefødsels-Ret
Ei regnede for det Mindste,
Solgde engang, af Jagten træet,
Den glat for en Moos som glindste.
- 6 *Jakob* da kiøbde Ret for Ret,
Som Rosen for Moos den røde,
Esau spurgde, spodsk og mæt,
Hvad Fødselen hjalp den Døde?
- 7 *Esau!* sagde *Isak* blind:
Skaf Vildt nu med Pile dine!
Alt som min Smag er da mit Sind,
Jeg vil dig med Gud velsigne,
- 8 *Jakob!* da sagde Moder blid:
Vor Herre vil dig velsigne,
Gak mig til Hjorden, hent to Kid,
De fedeste, som er fine!
- 9 100Nødig han lød Rebekkas Røst,
Den stille og fromme Hyrde,
Kiddene let ham laa ved Bryst,
Men Listen ham var til Byrde.
- 10 Vil ei min Fader bande mig?
Han sukked, og hvad min Broder?
Ramme det mig, som rækker dig!
Ham svared med Smil hans Moder.
- 11 Braden var sød, han bar den frem,
Som Skytten han var indforet,
Rystende dog paa hvert et Lem,
Han satte sin Ret paa Bordet.
- 12 Moderens Bud var *Jakobs* Trøst,
Og *Isak* var blind af Ælde,
Esaus Hænder, *Jakobs* Røst!
Han sagde, lod Knebet gjælde.
- 13 *Isak* i Aande kom nu brat,
Og *Jakob* han lydt velsigned,
Abrahams Lykke blev hans Skat
Som *Abrahams* Hjerte ligned.

- 14 Esau kom fra Skoven hjem
Og stegde sit Vildt med Snilde,
Bar det og brat for Isak frem,
Men mærked, han kom for silde.
- 15 Esau skiældte, fnøs og græd,
Af Vrede hans Nyrrer bæved,
101Ei han sig brød om "Kvindens Sæd,"
Velsignelse brydsk han kræved.
- 16 Isak da sagde: lev af Sværd!
Du dier ei Jordens Bryster,
Broderen din du tjener tvær,
Hans Aag du engang afryster.
- 17 Maadelig klæder Kvindens List
Ved Lyset, der nu mon brænde,
Bedre klares dog Sagen vist,
Naar Hjerternes Raad vi kjende.
- 18 Esau var af Kains Art,
Han vilde sin Broder myrde,
Røbet dog blev hans Ondskab snart,
Gud frelste den fromme Hyrde!
-